

сѣботенъ день? И не можѣхъ на това да му ся отговорятъ.

Рече пакъ притчѣ на званны-тѣ, като гледаше какъ избиратъ първы-тѣ за сѣденіе мѣста, и казуваше имъ: Кога ты кани нѣкой на свадьбѣ, не сѣдай на първо-то мѣсто, да не бы да е призовалъ и другы-го по почтенъ отъ тебе; И дойде тойзи който е поканилъ и тебе и него, и ти рече: Дай мѣсто на тогова; и тогазы наченешъ съ усрамяваніе да захванешъ послѣдне-то мѣсто. Но екога ты поканялъ, иди и сѣдни на послѣдне-то мѣсто, за да ти рече, кога дойде тойзи който ты е призовалъ: Пріятелю, възлѣзь по горѣ. Тогазы щешъ има славѣ врѣдѣ тѣзи които сѣдятъ съ тебе нѣдно. Защото всякой който въз-

е Прит. 23; 6,
7.

з Іов. 22; 29.
Псал. 18; 27.
Прит. 29; 25.
Мат. 23; 12.
Гл. 18; 44.
Іак. 4; 6.
1 Пет. 5; 5.

казуваше и на тогова който го бѣше призовалъ: Кога правишь обѣдъ или вечерѣ, недѣй кани пріатели-тѣ си, ни братія-та си, ни роднины-тѣ си, нито съсѣды богаты; да не бы ты подобно и тѣ поканили и ти бѣде заплачено. Но кога правишь угощеніе, поканвай сиромасы, клосны, хромы и слѣпы: И ще бѣдешъ блаженъ; защото нѣматъ да ти платятъ; понеже ще ти бѣде заплачено въ възкресеніе-то на праведны-тѣ.

д Неем. 8; 10,
12.

е Откр. 19; 9.
ис Мат. 22; 2.

Тога като чу единъ отъ сѣдящы-тѣ съ него, рече му: Блаженъ който яле хлѣбъ въ царство-то Божіе. А оустой му рече: Нѣкой си чековѣкъ направи вечерѣ голѣмъ и покани мнозина. И въ часъ-тѣ на вечерѣ-тѣ проводи рабѣ-тѣ си да рече на поканены-тѣ: Елате, понеже всичко е вече

з Прит. 9; 2, 5.